Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

8. märts 2012 *

Tühistamishagi — Riigiabi — Abikava, mis võimaldas firmaväärtuse amortiseerimist välismaises äriühingus osaluse omandamisel — Otsus, millega abikava tunnistatakse ühisturuga kokkusobimatuks ning ei kohustata abi tagasi nõudma — Rakendusmeetmeid sisaldav akt — Isikliku puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus

Kohtuasjas T-221/10,

Iberdrola, SA, asukoht Bilbao (Hispaania), esindajad: advokaadid J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller ja J. Domínguez Pérez,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: R. Lyal ja C. Urraca Caviedes,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 28. oktoobri 2009. aasta otsuse 2011/5/EÜ firmaväärtuse amortiseerimise kohta välismaises äriühingus osaluse omandamisel C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), mida Hispaania rakendas (ELT 2011, L 7, lk 48), artikli 1 lõige 1,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja esimees L. Truchot (ettekandja), kohtunikud M. E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso ja H. Kanninen,

kohtusekretär: asekohtusekretär B. Pastor,

arvestades kirjalikus menetluses ja 24. oktoobri 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse

Vaidluse taust

1 2005. ja 2006. aastal komisjonile saadetud kirjalike küsimustega (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 ja P-5509/06) uurisid mitu Euroopa Parlamendi liiget seda, kas kvalifitseerida riigiabiks meede, mis on ette nähtud Hispaania ettevõtte tulumaksu seaduse artikli 12 lõikes 5, mis lisati sinna 27. detsembri 2001. aasta Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social'iga (seadus nr 24/2001, mis käsitleb maksu-, haldus- ja sotsiaalmeetmete vastuvõtmist; *Boletín Oficial del Estado*, edaspidi *BOE*, nr 313, 31.12.2011, lk 50493) ja mida korrati 5. märtsi 2004. aasta Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades'iga (kuninga seadusandlik dekreet 4/2004, millega kiidetakse heaks ettevõtte tulumaksu seaduse konsolideeritud versioon; *BOE* nr 61, 11.3.2004, lk 10951; edaspidi „vaidlusalune kava"). Komisjon vastas sisuliselt, et talle kättesaadavate andmete põhjal ei tundunud vaidlusalune kava kuuluvat riigiabi reguleerivate normide kohaldamisalasse.

2 15. jaanuari ja 26. märtsi 2007. aasta kirjadega palus komisjon Hispaania asutustel esitada teavet, et hinnata vaidlusaluse kava reguleerimisala ja mõju. Hispaania Kuningriik edastas 16. veebruari ja 4. juuni 2007. aasta kirjadega komisjonile taotletud teabe.

3 28. augusti 2007. aasta faksiga sai komisjon kaebuse ühelt eraettevõtjalt, kes väitis, et vaidlusalune kava on ühisturuga kokkusobimatu riigiabi.

4 10. oktoobri 2007. aasta otsusega (kokkuvõte avaldatud ELT C 311, lk 21) algatas komisjon ametliku uurimismenetluse vaidlusaluse kava kohta.

5 5. detsembri 2007. aasta kirjaga saatis Hispaania Kuningriik komisjonile oma märkused ametliku menetluse algatamise otsuse kohta. Ajavahemikul 2008. aasta 18. jaanuarist kuni 16. juunini sai komisjon märkusi veel 32 huvitatud isikult, sh hagejalt, Iberdrola, SA-lt. 30. juuni 2008 ja 22. aprilli 2009. aasta kirjadega esitas Hispaania Kuningriik oma kommentaarid huvitatud isikute märkuste kohta.

6 18. veebruaril, 12. mail ja 8. juunil 2009 korraldati Hispaania asutustega tehnilised kohtumised. Teised tehnilised kohtumised korraldati samuti osadega 32 huvitatud isikust.

7 14. juuli 2008. aasta kirjaga ja 16. juuni 2009. aasta e-kirjaga esitas Hispaania Kuningriik komisjonile lisateavet.

8 Komisjon lõpetas menetluse Euroopa Liidu siseste osaluste omandamise kohta oma 28. oktoobri 2009. aasta otsusega 2011/5/EÜ firmaväärtuse amortiseerimise kohta välismaises äriühingus osaluse omandamisel C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), mida Hispaania rakendas (ELT 2011, L 7, lk 48, edaspidi „vaidlustatud otsus").

9 Vaidlustatud otsus tunnistab ühisturuga kokkusobimatuks vaidlusaluse kava, mis seisneb maksusoodustuses, millega Hispaania äriühingud saavad amortiseerida firmaväärtust välismaises äriühingus osaluse omandamisel, juhul kui seda kohaldatakse liidus asutatud äriühingutes osaluse omandamisele.

10 Vaidlustatud otsuse artikli 1 lõiked 2 ja 3 võimaldavad siiski õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte alusel jätkata vaidlusaluse kava kohaldamist sellistele osaluse omandamistele, mis on toimunud enne 21. detsembrit 2007, kui Euroopa Liidu Teatajas avaldati ametliku uurimismenetluse algatamise otsus, ning sellistele osaluse omandamistele, mille toimumine – mis sõltus reguleeriva asutuse loast, kellele sellest tehingust oli enne seda kuupäeva teatatud – oli ümberlükkamatult kokku lepitud enne 21. detsembrit 2007.

Menetlus ja poolte nõuded

11 Üldkohtu kantseleisse 18. mail 2010 saabunud avaldusega esitas hageja käesoleva hagi.

12 Komisjon esitas eraldi dokumendina Üldkohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel Üldkohtu kantseleisse 30. septembril 2010 saabunud vastuvõetamatuse väite.

13 16. novembril 2010 esitas hageja omapoolsed märkused komisjoni esitatud vastuvõetamatuse väite kohta.

14 Üldkohus otsustas 8. juunil 2011 kodukorra artikli 14 alusel ja kaheksanda koja ettepanekul anda kohtuasi lahendamiseks laiendatud koosseisule.

15 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (kaheksas koda laiendatud koosseisus) avada suulise menetluse, et otsustada komisjoni esitatud vastuvõetamatuse väite üle, ning esitas pooltele küsimused. Pooled vastasid ettenähtud tähtaegade jooksul.

16 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 24. oktoobri 2011. aasta kohtuistungil.

17 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 lõige 1;

— lükata tagasi komisjoni esitatud vastuvõetamatuse väide;

— otsustada menetluse jätkamine ja anda komisjonile kostja vastuse esitamiseks tähtaeg, mida menetluse nõuetevastase viivituse tõttu ei ole võimalik pikendada;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

18 Komisjon palub Üldkohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetamatuks;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

19 Vastuvõetamatuse väite kohta esitatud hageja märkused sisaldavad ka menetlust korraldava meetme taotlust, et Üldkohus taotleks esiteks, et komisjon edastaks talle informatsiooninõuded, mille komisjon oli saatnud uurimismenetluse käigus Hispaania kuningriigile maksukohustuslaste kohta, kes olid vaidlusalust kava kasutanud, ning sellelt riigilt saadud vastused; ja teiseks, et komisjon märgiks, kas talle olid teada vaidlusalust kava kuni 2009. aasta oktoobrini kasutanud ettevõtjate täpne arv ja nende nimed.

Õiguslik käsitlus

20 Komisjon väidab, et käesolev hagi on vastuvõetamatu, kuna hageja ei ole tõendanud seda, et tal on põhjendatud huvi, ega ka seda, et vaidlustatud otsus teda isiklikult puudutas.

21 Kõigepealt tuleb analüüsida komisjoni esitatud teist asja läbivaatamist takistavat asjaolu.

22 ELTL artikli 263 neljandas lõigus on märgitud, et „[i]ga füüsiline või juriidiline isik võib esimeses ja teises lõigus sätestatud tingimustel esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ja ei sisalda rakendusmeetmeid”.

23 Kuna vaidlustatud otsus võeti vastu ametliku uurimismenetluse tulemusena ning ei olnud hagejale adresseeritud, tuleb tema isiklikku puutumust hinnata nende kriteeriumide alusel, mille Euroopa Kohus määratles 15. juuli 1963. aasta otsuses kohtuasjas 25/62: Plaumann *vs.* komisjon (EKL 1963, lk 197, 223). Seega peab hageja tõendama, et vaidlustatud otsus mõjutab teda tema eriliste omaduste tõttu või tema erilise olukorra tõttu, mis teda kõigi teiste isikute suhtes iseloomustab ja selle tõttu teistest eristab analoogiliselt selle otsuse adressaatidega (vt selle kohta Euroopa Kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-298/00 P: Itaalia *vs.* komisjon, EKL 2004, lk I-4087, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

24 Esimese võimalusena viitab hageja sisuliselt sellele, et temale kohaldatakse vaidlusalust kava, tõendamaks, et vaidlustatud otsus, millega nimetatud kava õigusvastaseks ja ühisturuga kokkusobimatuks tunnistati, teda isiklikult puudutab.

25 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa põhimõtteliselt olla vastuvõetav ettevõtja poolt esitatud hagi komisjoni sellise otsuse tühistamiseks, millega keelatakse sektoriaalne abikava, kui see otsus puudutab teda vaid põhjusel, et ta kuulub vastavasse sektorisse ja et ta võib selle kava alusel toetust saada. Niisugune otsus nimelt on selle ettevõtja suhtes üldkohaldatav meede, mida kohaldatakse objektiivselt määratletud olukordadele ja mis tekitab õiguslikke tagajärgi üldiselt ja abstraktselt määratletud isikute kategooriale (vt eespool viidatud kohtuotsus Itaalia *vs.* komisjon, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika, ning Üldkohtu 11. juuni 2009. aasta otsus kohtuasjas T-309/02: Acegas *vs.* komisjon, EKL 2009, lk II-1809, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Kui aga kõnealune otsus puudutab hagejaks olevat ettevõtjat mitte ainult tulenevalt tema kuulumisest kõnesoleva sektori ettevõtjate hulka, kes võisid potentsiaalselt abikava alusel abi saada, vaid ka tulenevalt sellest, et ettevõtja oli saanud nimetatud abikava raames individuaalset abi, mille tagastamist komisjon on nõudnud, siis puudutab nimetatud otsus teda isiklikult ning tema poolt selle otsuse peale esitatud hagi on vastuvõetav (vt selle kohta Euroopa Kohtu 19. oktoobri 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-15/98 ja C-105/99: Itaalia ja Sardegna Lines *vs.* komisjon, EKL 2000, lk I-8855, punktid 34 ja 35; ning Üldkohtu 10. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-75/03: Banco Comercial dos Açores *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 44).

27 Seetõttu tuleb kontrollida, kas hageja on vaidlustatud otsuses käsitletud abikava alusel tegelikult saanud üksiktoetust, mille tagastamist komisjon nõuab (vt selle kohta Euroopa Kohtu 9. juuni 2011. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-71/09 P, C-73/09 P ja C-76/09 P: Comitato „Venezia vuole vivere" jt *vs.* komisjon, EKL 2011, lk I-4727, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).

28 Sellega seoses väidab hageja esiteks, et 2008. ja 2009. aastal omandas ta osaluse Kreeka kontsernis Metal Industry of Arcadia C. Rokas, SA ja et vaidlustatud otsus kohustab abisaajatelt tagasi nõudma abi, mis seondub pärast 21. detsembrit 2007 tehtud tehingutega. Teiseks väidab ta, et otsus puudutab teda isiklikult ka seoses enne 21. detsembrit 2007 teostatud tehingutega.

29 Mis puudutab pärast 21. detsembrit 2007 tehtud tehinguid, siis tuleb märkida, et hageja ei esita ühtegi asjaolu, mis tõendaks, et vaidlusalust kava kohaldati tema poolt osaluse omandamisele kõnealuses Kreeka kontsernis. Ta viitas oma menetlusdokumentides niisiis vaid kavatsusele kohaldada viidatud kava ja kinnitas kohtuistungil, et ta ei olnud sellist kohaldamist taotlenud üheski oma maksudeklaratsioonis.

30 Seega ei ole hageja selle põhjal erinevas olukorras kui mis tahes muu ettevõtja, kes on läbi viinud tehingu, millele võib vaidlusalust kava kohaldada, ning ta on seega selle kava alusel võimalik, mitte aga tegelik kasusaaja (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Acegas *vs.* komisjon, punktid 51–54). Niisiis ei saa järeldada, et vaidlustatud otsus puudutab teda isiklikult pärast 21. detsembrit 2007 toimunud tehingute alusel.

31 Mis puudutab enne 21. detsembrit 2007 tehtud tehinguid, siis on hageja tõendanud, et ta on vaidlusaluse kava alusel tegelik kasusaaja. Ta lisas nimelt oma märkustele vastuvõetamatuse väite kohta ühe dokumendi, mis tõendab, et ta kohaldas vaidlusalust kava mitme osaluse omandamise korral, nimelt 23. aprillil 2007 ühes Ühendkuningriigis asutatud äriühingus ning 1. detsembril 2004 ja 1. detsembril 2005 ühes Kreekas asutatud äriühingus. Vaidlustatud otsuse artikli 1 lõike 2 ja artikli 4 lõike 1 kohaselt ei kehti tema suhtes aga selles otsuses sätestatud kohustus abi tagasi nõuda.

32 Sellega seoses väidab hageja esmalt, et abi ühisturuga kokkusobimatuks tunnistav akt puudutab hagejat isiklikult mitte üksnes siis, kui see akt kohustab abi tagasi nõudma. Käesolevas asjas puudutab akt teda isiklikult seetõttu, et ta kuulub abisaajate suletud ringi, mille liikmete arvu ja isikut oli vaidlustatud otsuse tegemise hetkel võimalik kindlaks teha ja kontrollida. Selles küsimuses palub ta Üldkohtul rahuldada eespool punktis 19 märgitud taotlus menetlust korraldava meetme kohta. Hageja aktiivne osalemine ametlikus uurimismenetluses, mida tõendab eelkõige tema esindajate ja komisjoni 16. aprilli 2008. aasta kohtumine, mida mainitakse vaidlustatud otsuse põhjenduses 11, ja ka vaidlustatud otsuse põhjenduses 2 tehtud märge selle kohta, et hageja omandas osaluse äriühingus Scottish Power, tõendavad, et tema erilist olukorda võeti arvesse ja et seega puudutab vaidlustatud otsus teda isiklikult.

33 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võimalus enam-vähem täpselt määratleda õigussubjektide arvu ja isegi neid isikuid, kellele meedet kohaldatakse, ei tähenda mingil moel, et meede neid subjekte isiklikult puudutab, kui nagu käesolevas asjas seda meedet kohaldatakse kõnesoleva aktiga määratletud objektiivse õigusliku või faktilise olukorra alusel (vt selle kohta Euroopa Kohtu 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-451/98: Antillean Rice Mills *vs.* nõukogu, EKL 2001, lk I-8949, punkt 52, ja Üldkohtu 11. juuni 2009. aasta otsus kohtuasjas T-292/02: Confservizi *vs.* komisjon, EKL 2009, lk II-1659, punkt 53). Seetõttu ei tule määrata hageja taotletud menetlust korraldavat meedet, millega sisuliselt paluti kindlaks teha, kas komisjon oli võimeline tuvastama isikud, kellele vaidlusalust kava kohaldati.

34 Lisaks on kohtupraktikas tõepoolest tunnistatud, et otsus võib hagejat isiklikult puudutada seetõttu, et ta osales aktiivselt vaidlustatud akti vastuvõtmiseni viinud menetluses. Siiski oli aga tegu eriliste olukordadega, milles hagejal oli selgelt piiritletud läbirääkija roll, mis oli tihedalt seotud asjassepuutuva otsuse esemega, mistõttu hageja olukord eristus kõikide teiste isikute omast (vt selle kohta Euroopa Kohtu 9. juuli 2009. aasta otsus kohtuasjas C-319/07 P: 3F *vs.* komisjon, EKL 2009, lk I-5963, punktid 85–95 ja seal viidatud kohtupraktika).

35 Käesolevas asjas piirdus hageja sellega, et ta esitas märkusi, nagu ka ülejäänud 31 huvitatud isikut, ning tema esindajad koos muude huvitatud isikute esindajatega osalesid 16. aprillil 2008 komisjoniga toimunud kohtumisel. Sellised asjaolud ei tõenda, et ta oli läbirääkija rollis, mis võimaldaks tunnistada tema isiklikku puutumust.

36 Kuigi hageja väidab, et osalemine ametlikus uurimismenetluses ning vaidlustatud otsuses tehtud märge sellest, et ta omandas osaluse äriühingus Scottish Power, tõendavad, et süvendatud arutelud käsitlesid tema erilist olukorda, mis võib näidata tema isiklikku puutumust vastavalt Üldkohtu 22. novembri 2001. aasta otsusele kohtuasjas T-9/98: Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie *vs.* komisjon (EKL 2001, lk II-3367), ei esita ta siiski asjaolusid, mis võimaldaks järeldada, et tema olukord sarnaneb hageja olukorraga viidatud kohtuotsuse aluseks olnud asjas.

37 Eespool viidatud kohtuotsuses Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie *vs.* komisjon (punktid 80–82) oli komisjoni kõnealuse otsusega kokkusobimatuks tunnistatud Saksamaa maksuseaduse säte vastu võetud eelkõige hageja olukorra eripärasid arvestades. Selle erilise olukorra kohta olid nii Saksamaa valitsus kui ka hageja emaettevõtja esitanud kirjalikke märkusi ning samuti käsitlesid seda erilist olukorda selle valitsuse ja komisjoni vahel toimunud süvendatud arutelud. Lisaks oli Saksamaa valitsus teinud komisjonile ettepaneku kohaldada vaidlusalust sätet üksnes hageja suhtes ja teatada individuaalselt igast teisest võimalikust kavast, kui seda sätet soovitakse kohaldada. Komisjon analüüsis oma otsuses seda ettepanekut ja põhjendas, miks ta ei saanud sellega nõustuda.

38 Käesolevas asjas ei ole hageja esitanud ühtegi tõendit erilise olukorra olemasolu kohta, mille suhtes oleks Hispaania valitsuse ja komisjoni vahel toimunud süvendatud arutelud. Lisaks ei ole ühtegi kahtlust, et vaidlusalust kava ei võetud vastu hageja väidetava erilise olukorra arvestamiseks. Asjaolu, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 2 mainitakse hageja poolt osaluse omandamist äriühingus Scottish Power, ei tähenda samuti, et tema erilist olukorda võeti arvesse, sest see märge on üksnes illustreeriv.

39 Teiseks väidab hageja, et enne 21. detsembrit 2007 tehtud tehingute välistamine kohustuse alt nõuda abi tagastamist, mis tehti õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte alusel, ei ole esiteks lõplik, sest Deutsche Telekom on kohtuasjas T-207/10 vaidlustatud otsuse resolutsiooni selle osa vaidlustanud, ja teiseks ei ole see siduv siseriiklikele kohtutele, millele on tema konkurendid esitanud hagid.

40 Komisjon märgib õigustatult, et nende argumentidega ajab hageja segi isiklikku puutumust ja põhjendatud huvi käsitleva vastuvõetavuse tingimuse. Nimelt, ehkki põhjendatud huvi on võimalik tõendada tänu siseriiklikule kohtule esitatud hagidele, mis esitatakse pärast liidu kohtusse hagi esitamist (Üldkohtu 22. oktoobri 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-309/04, T-317/04, T-329/04 ja T-336/04: TV 2/Danmark jt *vs.* komisjon, EKL 2008, lk II-2935, punktid 78–82), hinnatakse füüsilise või juriidilise isiku isiklikku puutumust hagi esitamise päeval ning see sõltub üksnes vaidlustatud otsusest. Niisiis puudutab isikut isiklikult endiselt otsus, millega abi ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatakse ja kohustatakse see tagasi nõudma, ka siis, kui hiljem selgub, et temalt ei nõuta tagasimaksmist (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Comitato „Venezia vuole vivere" jt *vs.* komisjon, punkt 56 ja kohtujurist Trstenjaki ettepanek selles kohtuasjas, EKL 2011, lk I-4727, punktid 81 ja 82).

41 Lisaks tuleb meenutada, et selleks, et vaidlustatud akt hagejat isiklikult puudutaks, peab ta tõendama, et ta kuulub suletud ringi, st gruppi, mida ei saa pärast vaidlustatud akti vastuvõtmist enam suurendada (vt selle kohta Euroopa Kohtu 26. juuni 1990. aasta otsus kohtuasjas C-152/88: Sofrimport *vs.* komisjon, EKL 1990, lk I-2477, punkt 11, ja 22. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon, EKL 2006, lk I-5479, punkt 63).

42 Sellest tuleneb, et vaidlustatud otsuse artikli 1 lõike 2 võimalik tühistamine Üldkohtu poolt ja sellele järgnev abi tagasinõudmine hagejalt, aga ka hagid siseriiklikkusse kohtusse, mis on pealegi pelgalt oletuslikud – sest hageja tunnistas vastuses Üldkohtu esitatud kirjalikele küsimustele, et ta ei ole esitanud siseriiklikkusse kohtusse ühtegi hagi –, ei võimalda antud juhul järeldada, et otsus puudutab hagejat isiklikult.

43 Lisaks, kuivõrd hageja tugineb kohtuasjas T-207/10 esitatud hagile ja väidab, et temalt võetakse tõhus kohtulik kaitse, kui tal ei lubata vaidlustada tema suhtes ebasoodsat osa vaidlustatud otsuse resolutsioonist, tunnistades samas vastuvõetavaks selle hagi, mis on esitatud vaidlustatud otsuse resolutsiooni selle osa peale, mis on talle soodne, siis tuleb meenutada, et liit on õigusel rajanev liit, mille raames kontrollitakse selle institutsioonide aktide kooskõla aluslepingu ja õiguse üldpõhimõtetega, mille hulka kuuluvad põhiõigused. Seega peab eraõiguslikele isikutele olema tagatud neile liidu õiguskorrast tulenevate õiguste tõhus kohtulik kaitse. Kuid käesolevas kohtuasjas ei ole hagejat sugugi ilma jäetud mis tahes tõhusast kohtulikust kaitsest. Nimelt, isegi kui käesolev hagi tunnistatakse vastuvõetamatuks, ei ole kuidagi takistatud see, et ta võib esitada siseriiklikule kohtule – seoses tema viidatud vaidlustega siseriiklikus kohtus, kus esitatakse väited, mis võivad kahtluse alla seada tema suhtes kehtinud vaidlustatud otsuse alusel tagasimaksmise kohustuse puudumise – taotluse esitada ELTL artikli 267 alusel eelotsusetaotlus, et vaidlustada vaidlustatud otsuse kehtivus osas, milles tuvastatakse, et abikava on kokkusobimatu (vt selle kohta Üldkohtu 24. märtsi 2011. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-443/08 ja T-455/08: Freistaat Sachsen jt *vs.* komisjon, EKL 2011, lk II-1311, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Eelnevast tuleneb, et vaidlustatud otsus ei puuduta hagejat isiklikult.

45 Teise võimalusena väidab hageja, et ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt ei pea ta tõendama, et vaidlustatud otsus puudutab teda isiklikult. Tema sõnul on vaidlustatud otsus üldkohaldatav akt, mis puudutab teda otseselt ja ei sisalda rakendusmeetmeid.

46 Käesolevas asjas ei saa vaidlustatud otsust lugeda aktiks, mis ei sisalda rakendusmeetmeid. Nimelt mainitakse vaidlustatud otsuse artikli 6 lõikes 2 selle „otsuse täitmiseks võetud riiklike meetmete rakendami[st], kuni [vaidlusaluse] kava alusel antud abi on lõplikult tagastatud". Juba nende tagastamismeetmete – mis on rakendusmeetmed – olemasolu õigustab seda, et vaidlustatud otsust käsitatakse kui akti, mis sisaldab rakendusmeetmeid. Neid meetmeid saavad nende adressaadid nimelt siseriiklikus kohtus vaidlustada.

47 Hageja võib lisaks neid meetmeid vaidlustada ka siis, kui vastavalt tema väitele (vt eespool punkt 39) rakendataks tema suhtes tagastamiskohustust. Lisaks sisaldavad vaidlustatud otsuse rakendusmeetmed vastavalt komisjoni poolt kohtuistungil märgitule peale tagastamismeetmete ka kõiki meetmeid, mille eesmärk on rakendada kokkusobimatuks tunnistamise otsust, sh meetmed, millega lükatakse tagasi kõnealuse maksusoodustuse taotlus, kusjuures hageja saab ka seda tagasilükkamist siseriiklikus kohtus vaidlustada. Seetõttu tuleb tagasi lükata hageja argument, et vaidlustatud otsus ei sisalda ega vaja mõju avaldamiseks rakendusmeetmeid, sest see takistavat automaatselt abisaajatel ja Hispaania Kuningriigil vaidlusaluse kava jätkuvat kohaldamist.

48 Sellest tuleneb, et vaidlustatud otsus sisaldab rakendusmeetmeid ja seetõttu – ilma et oleks vaja võtta seisukoht selle otsuse kui üldkohaldatava akti osas – tuleb tagasi lükata hageja teise võimalusena esitatud argument, mis tugineb ELTL artikli 263 neljanda lõigu lause lõpuosale.

49 Kõike eeltoodut arvesse võttes tuleb hagi jätta tervikuna vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, ilma et oleks vaja analüüsida komisjoni esitatud esimest asja läbivaatamist takistavat asjaolu, mis käsitles seda, et hagejal puudus põhjendatud huvi.

Kohtukulud

50 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, jäetakse tema kohtukulud tema enda kanda ja vastavalt komisjoni nõudele mõistetakse temalt välja komisjoni kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Jätta hagi läbi vaatamata.

2. Mõista kohtukulud välja Iberdrola, SA-lt.

Truchot Martins Ribeiro Wahl

Soldevila Fragoso Kanninen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 8. märtsil 2012 Luxembourgis.

Allkirjad